

ба и на орача, и на овчаря, и на еснафина, и на търговеца, и на фабрикантина. Съ желѣзо-то обшиватъ военны-тѣ корабли, отъ него правятъ желѣзны-тѣ пѣтища и телеграфы-тѣ, отъ него изливатъ машины-тѣ и коватъ ножове-тѣ и пушки-тѣ. Въ домашны-тѣ работы не са стѣпка ни стѣпка безъ желѣзо-то.

Туку-рѣчи въ сичкы-тѣ другы руды и въ сичкы-тѣ растенія има желѣзо. Желѣзо има и въ чедовѣческѣ-тѣ кръвь, а ако бы да са загуби това желѣзо отъ кръвь-тѣ ни, ный ставаме болны.

Кога-то познали, че въ чедовѣческѣ-тѣ кръвь има желѣзо, въ Францѣ станжло дума—на голѣмы-тѣ хора да са даватъ ордены (нишаны) отъ желѣзо-то на кръвь-тѣ имъ. На тѣзи хора мысляли да зематъ сегисъ-тогисъ кръвь и желѣзо-то ѣ да отбиратъ, додѣто са набере за единъ орденъ. Нъ отсетнѣ оставили таж мысль, защото са познало, че трѣба да са пуца твърдѣ много кръвь, кое-то може да повреди голѣмыя чедовѣкъ и да го умори, прѣди да са събире нужно-то желѣзо.

Само единъ момъкъ не рачилъ да разбирае тоя вредъ и поченжлъ да си пуца често кръвь, за да събире желѣзо за единъ прѣстенъ на любезнѣ-тѣ си. Съ търпеніе и запазване момъка бы достигнжлъ намѣреніе-то си; нъ той бързалъ и си пуцалъ кръвь често. Това му смалило кръвь-тѣ и му докарало смъртъ прѣди врѣме.